

عنوان مقاله:

تبیین الگوی نظام سازانه، امام موسی کاظم (علیه السلام)

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی سروش - استادیار گروه الهیات، دانشگاه بین المللی امام رضا (علیه السلام)

عزت فتحعلی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم ارتباطات، گرایش حج و زیارت، دانشگاه بین المللی امام رضا (علیه السلام)

خلاصه مقاله:

سیاست به معنای نحوه ی حکومت داری و زعامت امت معنا شده است. و یکی از وظایف اولیای الهی نیز همین زعامت و ولایت مردماست. امام موسی کاظم (علیه السلام) به عنوان یکی از پیشوایان و امامان معصوم، منش سیاسی منحصر به فردی داشتند. با عنایتبه اهمیت این موضوع و جایگاه کاربردی آن در هر برهه ی زمانی مشابه در این مقاله منش سیاسی خاص حضرت را مورد بررسی قرار می دهیم. توجه به عنصر مقتضیات زمانه یا فضا و شرایط حاکم بر دوره ی امامان معصوم علیهماالسلام ضرورت خاصی دارد. لذا در پژوهش حاضر برآنیم با تاثیر عنصر زمانه به لحاظ سیاسی، مواضع حضرت را بررسی نموده و نشان دهیم که هرچند آن حضرت متناسببا زمانه ی سیاسی دوره ی امامت خود، سیاست تقیه را اتخاذ و از هرگونه همکاری با عباسیان و یا اقدام بر ضد آنان کناره گیری کرد، اما بنا به ضرورت و بر مبنای گفتمان سیاسی پدران خود، نسبت به حکومت عباسی، به اعتراض آشکار یا ضمنی پرداختند، و سرانجامهمین مواضع و مبارزه با سلطه و اقتدار بلامعارض سیاسی عباسیان در عصر خلافت هارون بودکه به حبس و شهادت آن حضرت انجامید.

کلمات کلیدی:

امام موسی کاظم (علیه السلام)، منش سیاسی، حکومت عباسی، سیاست اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1747763>

